

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Πώς βλέπω την Ελλάδα και την Αυστραλία ύστερα από 62 χρόνια

ΜΕΡΟΣ Α'

Σε μερικές πημέρες συμπληρώνων 62 χρόνια ζωής στην Αυστραλία και 30 χρόνια ένοικος σ' αυτή τη σελίδα, χωρίς να έχω χάσει την επαφή μου με την Ελλάδα που αγαπώ και επισκέπτομαι τακτικά. Εξησα την εξέλιξη της Αυστραλίας σε μια πολυεθνική και πολυπολιτισμική χώρα με ευνομούμενο κράτος, άφογη Δημοκρατία και μια από τις μεγάλες οικονομίες του κόσμου. Παράλληλα, παρακολουθούσα με δέος τις περιπέτειες που έζησαν τ' αδέρφια μας στην Ελλάδα, με παλαιτανές συνομωσίες, με χούντες, με χρεοκοπίες και Μνημόνια.

Οι μετανάστες του '50 και '60 βρίσκαμε μια Αυστραλία πολύ διαφορετική από τού σήμερα και όχι μόνο αυτό, η Αυστραλία της Μελβούρνης ήταν διαφορετική από την Αυστραλία του Σίδνεϊ και του Αντελάιντ, που οσαν ή μικρή αδερφούλα ήταν διαφορετική από τις άλλες δύο μεγαλουπόλεις. Οι προπολεμικοί Έλληνες μετανάστες ήταν διαφορετικοί από τους νεοφερμένους, όπως οι νεοφερμένοι σήμερα είναι διαφορετικοί από τους μεταπολεμικούς μετανάστες.

Όταν φτάσαμε στην Αυστραλία το 1957 τα βλέπαμε όλα στραβά κι' ανάποδα, βασικά γιατί δεν είμασταν τουρίστες, όπως ήταν μέρη αυτή τη χώρα επειδή ήταν όνειρό μας, οι Αιγαίντιτες είμασταν περίπου πρόσφυγες, ενώ

οι «εξ Ελλάδος» ήταν για ένα καλύτερο αύριο.

Τα βλέπαμε στραβά κι' ανάποδα επειδή μάς έλειπαν συγγενείς και φίλοι, ακόμη και τα μαγαζά, οι φούρνοι και τα μπακάλικα, οι κινηματογράφοι και τα θέατρα, τα ζαχαροπλαστεία και τα εστιατόρια, οι εκκλησίες που βαπτιστικά και παντευτικά, τα κοιμητήρια με τους νεκρούς μας.

Δεν βρίσκαμε εύκολα ελληνικά προϊόντα, απαγορεύονταν τα ελληνικά σχολεία και οι Αυστραλοί μάς έβλεπαν με μισό μάτι. Είμασταν οι new Australians, οι wogs και οι degos, οι Αγγλοί «pommies» ήταν αντιπαθείς, ενώ οι Αβορίγινες ήταν τού μπάτους και τού κλώτους. Εμείς ψάχναμε για εστιατόρια με ελληνικά φαγητά που μόνο στα καφενεία εύρισκες, γιατί τα ελληνικά εστιατόρια σέρβιραν μόνο μπριζόλα με τρία λαχανικά (steak and three veggies), το εθνικό φαγητό των Αυστραλών, οι οποίοι είχαν τρία πάθη: το πιοτό, τον τζόγο και δύο λογιών ποδόσφαιρο που έπαιζαν με τα... χέρια.

Πολιτική της Αυστραλίας τότε ήταν η αφομοίωση των new Australians στην αγγλόφωνη κοινωνία, αλλά μάταιος ο κόπος για τους Έλληνες και Ιταλούς, με πανίσχυρους πολιτισμούς που έφεραν μαζί τους και τους συντίρποσαν με πάθος, μέχρι που ήρθε ο Γκοφ Ουίτλαμ και αναγνώρισε τον πολυπολιτισμό, προτιμώντας την ενσωμάτωση των ξενόγλωσσων μεταναστών.

Το κατεστημένο ξεφοτώθηκε πολύ γρήγορα τον Γκοφ Ουίτλαμ, όμως ευδοκίμησε ο οπόρος που πρόλαβε να οπείρει και οι μετανάστες πάραν τα πάνω τους, αλλάζοντας ριζικά και για πάντα την αυστραλιανή κοινωνία. Οι Αυστραλοί έμαθαν να τρώνε καλαμάρια και μακαρονάδες, σπανακόπιτες και πίτσες, ελληνική σαλάτα και σουβλάκι, συνήθισαν ν' ακούν ξένες γλώσσες και να βλέπουν ποδόσφαιρο που παιζεται με τα... πόδια. Βούθησε, βέβαια το γεγονός ότι με τα φθηνά αεροπορικά εισιτήρια άρχισαν να ταξιδεύουν στο εξωτερικό οι απομονωμένοι στον πιονό της γης Αυστραλοί, αλλά και ότιαν επιτέλους κατάλαβαν ότι οι μετανάστες έκαναν τώρα τις βρώμικες βαριές δουλειές και αυτοί πάραν προαγωγή σε διευθυντικές θέσεις.

Οι μετανάστες αγόρασαν τα παλιόσπιτά τους και αυτοί μετακόμισαν σε καινούργιες κατοικίες σε προάστεια με φαρδείς δρόμους και καταπράσινους κάπους. Παρακολούθησα αυτή την εξέλιξη, που ουνεχίστηκε όταν οι Έλληνες πούλησαν τα παλιόσπιτά τους σε άλλες εθνότητες και αυτοί μετακόμισαν σε «καλύτερες» γειτονιές, σε δυόροφα σπίτια με άσπρες κολώνες.

Δεν τα γράφω αυτά για εσάς που τα ζήσατε, απλά καταγράφω μια ιστορική εποχή για την Αυστραλία, με την οποία έχουν ασχοληθεί και άλλοι πριν από εμένα. Ήταν εποχή ιστορική επειδή πραγματικά άλλαξε εκ θεμελίων τον κοινωνικό ιστό της χώρας, σε

πολυεθνική και πολυπολιτισμική και για παράδειγμα σήμερα έχουμε μια πρέμιερ με αρμενική καταγωγή (Μπερεζίκλιαν) και έναν αντιπρόεδρο της κυβέρνησης της με παλική καταγωγή (Μπαριλάρο), ενώ αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην Καμπέρα είναι ένας Τόνι Αλμπανίζ και πρέσβης των Εργατικών στη Γερουσία μια Πένυ Γουόγκ!

Σήμερα, πιο χώρα μας φιλοξενεί κάπου 200 εθνότητες και δεν ξέρω πόσες θρησκείες που ζουν αρμονικά μέσα σε ένα ελεύθερο δημοκρατικό περιβάλλον όπου έστινε κυριαρχεί το αγγλόφωνο στοιχείο, αλλά κανείς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει τον ουσιαστικό ρόλο των μεταναστών στην οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της Αυστραλίας. Η ελληνική παρουσία στην Αυστραλία έχει αφήσει ανεξίπλο το σήμα της με την εργατικόπτη, την νομιμοφροσύνη και το πάθος των Ελλήνων να προκόψουν και να μορφωθούν τα παιδιά τους, τα οποία πρωταγωνιστούν σε πολλούς τομείς της ευρύτερης κοινωνίας σαν επιστήμονες, επιχειρηματίες, ανώτερα και ανώτατα διευθυντικά στελέχη, καλλιτέχνες και λογοτέχνες.

Εχουμε κάθε λόγο να νιώθουμε υπερήφανοι όχι μόνο για τα προσωπικά επιτεύγματα, αλλά και για τα κοινωνικά ιδρύματα που κτίστηκαν πάνω στα θεμέλια που τοποθέτησαν οι οραματιστές πρωτοπόροι μετανάστες.

(ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ Β' ΜΕΡΟΣ)

Πένυ Γουόγκ

Ακούσα προχθές το πρωί την Εργατική γερουσιαστή, Πένυ Γουόγκ, να μιλάει στη Γερουσία με αρχηγικό ύφος που ανάγκασε τους Λίμπεραλ πολιτικούς ν' αποχωρήσουν με επικεφαλής τον υπουργό Οικονομικών Ματίας Κόρμαν. Η Πένυ Γουόγκ δεν με ξάφνιασε γιατί δεν είναι μόνο δεινός ρίτορας, έχει μια φωτεινή παρουσία σπάνια στο Κοινοβούλιο και με έναν λόγο συγκροτημένο που κερδίζει τις μάχες της με τους κυβερνητικούς Γερουσιαστές. Λυπάμαι που το γράφω, γιατί είμαι ένας από τους υποστηριχτές του Τόνι Αλμπανίζ, όμως η Πένυ Γουόγκ θα έπρεπε να είναι τώρα αρχηγός του Εργατικού Κόμματος.

Ομως αυτό δεν πρόκειται να συμβεί γιατί είναι κινεζικής καταγωγής, γυναίκα, λεσβία και στην Γερουσία. Κρίμα...

Μισθολογικό χάσμα

Ο πιο καλοπλρωμένος γενικός διευθυντής επιχεί-

ρησης στην Αυστραλία, ο Άλαν Τζόις της QANTAS, εισέπραξε έναν μυθικό μισθό \$23.876.351 που αντιστοιχεί με \$459.000 την εβδομάδα, ή 275 μισθούς εργαζομένων, όταν ο μέσος εργαζόμενος εισπράπει \$85.010 τον χρόνο ή \$1695 την εβδομάδα.

Δεύτερος στον κατάλογο των πιο καλοπλρωμένων γενικών διευθυντών ήταν ο Νίκολας Μουρ, της Macquarie Group, με μισθό \$23.860.000 και τρίτος ο Μάικλ Κλάρκ, της Treasury Wine Estates, με μισθό \$19.024.334.

Ο μέσος μισθός για τους 100 κορυφαίους γενικούς διευθυντές στην Αυστραλία είναι \$4,5 εκατομμύρια, όταν ο μέσος μισθός για τους εργαζόμενους είναι \$85.010.

Αυτό το χάσμα στους μισθούς προκάλεσε δημόσια συζήτηση αν είναι δικαιολογημένοι οι μισθικοί μισθοί για τους γενικούς διευθυντές και σε δημόσιο ποσοτητού 80% ψήφιος πως οι μισθοί εκατομμυρίων δολαρίων είναι αδικαιολόγητοι, ενώ το 20% ψήφιος ότι οι μισθοί αυτοί είναι δικαιολογημένοι

επειδή οι γενικοί διευθυντές εργάζονται σκληρά για την αμοιβή τους. Εσείς τι θα ψηφίζατε;

Καλό!

Φιλαράκο Ξέρεις που είναι το τρίτο νεκροταφείο;
Στα επόμενα φανάρια πέρνα με κόκκινο και θα το βρεις

Ακόμη ένα:

- Σε κασάπικο πάρα;
- Ναι, τί θέλετε;
- Εχετε κρέας από μικρό αρνάκι;
- Εννοείτε γάλακτος;
- Γιατί; Εχετε και αμυγδάλου;